تصحیح بوگه و توپوگرافی در یک مرحله از طریق مدلسازی پیشرو با استفاده از منابع متن باز در پایتون

مشخصات نويسندگان

وابستگی سازمانی	نام و نام خانوادگی	رديف
استاد/فیزیک زمین/ژئوفیزیک/تهران/تهران/ایران	وحيد ابراهيم زاده اردستاني	١
دانشجوی دکتری/ فیزیک زمین/ژئوفیزیک/تهران/تهران/ایران	منصوره خالقی یله گنبدی	٢
		\sim)

چکیدہ

در این تحقیق برای به دست آوردن آنومالی بو که کامل بر خلاف روش معمول در تصحیح داده ها که در آن حذف اثرات جرم موجود بین سطح مبنا و سطح توپو گرافی در یک فر آیند گرانی سنجی در دو مرحله شامل تصحیح بو که و تصحیح زمینگان انجام می شود، این فر آیند به صورت تک مرحله ای انجام می شود. بدین منظور ابتدا حجم محصور بین سطح مبنا و سطح زمین با استفاده از روش مش بندی کواد تری (Quad tree mesh) موجود در پایگاه شبیه سازی و تخمین پارامتر در ژنوفیزیک (SimPEG) که امکان تعریف سلول های کوچک در نواحی مرزی و در نتیجه دقت بالا در پوشش توپو گرافی را دارد، گسسته می شود. سپس داده های ارتفاعی منطقه مورد مطالعه که از تصاویر Quad tree mesh موجود در پایگاه شبیه سازی و تخمین پارامتر در ژنوفیزیک (SimPEG) که امکان تعریف سلول استخراج شده آنه، با توجه به مش بندی صورت گرفته برای موقعیت مراکز مش ها درونیایی می شوند. پس از آن اثر گرانی جرم با استخراج شده انه، با توجه به مش بندی صورت گرفته برای موقعیت مراکز مش ها درونیایی می شوند. پس از آن اثر گرانی جرم با محاسبه شده و برای حصول آنومالی بو گه کامل از مقادیر آنومالی هوای آزاد کم می شود. روی منطقه ای به وست تقریبی ۲۰۰ کیلومتر در ۲۰۰ کیلومتر واقع در بخش هایی از زاگرس مرکزی و ایران مرکزی مورد آزمایش قرار می گیرد. اختلاف توریبی است آمده با توض تک مرحله ای در مقاسه با روش استاندارد بین منفی ۲۰/۰ تا مثبت ۱۶/۰ میلی گال است که رق قابل تقریبی د۰۰ کیلومتر در ۲۰۰ کیلومتر واقع در بخش هایی از زاگرس مرکزی و ایران مرکزی مورد آزمایش قرار می گیرد. اختلاف موجهی است. با توجه به محدودیت ها و خطاهای ناشی از فرضیات حاده کننده در روش استاندارد مانند خطای ناشی از انحای زمین. استفاده از ارتفاع متوسط به جای ارتفاع واقعی در هرنقطه و فرض تخته بی نهات بوگه نتایج به دست آمده از روش تک مرحله ای قرار ی فرخش در می از تراین میزیجهان ماند می توجه به محدودیت ها و خطاهای ناشی از فرضیات حاده کننده در روش استاندار مانند خطای ناشی از انحنای زمین. استفاده از ارتفاع متوسط به جای ارتفاع واقعی در هرنقطه و فرض تخته بی نهات بوگه نتایج به دست آمده از روش تک مرحله ای قابل

واژ گان کلیدی: تصحیح بو گه، تصحیح توپو گرافی، کواد تری مش، مدلسازی پیشرو، SimPEG

1 –مقدمه

به طور معمول پس از طرح یک مساله ژئوفیزیکی مراحل طراحی شبکه، برداشت داده، تصحیح داده، پردازش داده و تفسیر داده به ترتیب اجرا می شوند. در روش گرانی سنجی در مقایسه با سایر روش های ژئوفیزیکی مرحله تصحیح داده ها طولانی تر و در عین حال حساس تر نیز هست. تصحیح داده ها در روش گرانی سنجی شامل تصحیحات کشند، رانه، هوای آزاد، عرض جغرافیایی، بوگه و زمینگان است. این تصحیحات به ترتیب به منظور رفع اثرات گرانش ماه بر داده های گرانی (گرکنز، ۱۹۸۹) در بازه زمانی برداشت داده، بر هم خوردن تنظیمات دستگاه گرانی سنج در اثر جابه جایی از یک نقطه برداشت داده به نقطه دیگر، حذف اثر تغییرات ارتفاعی نقاط برداشت داده (لامبرت، ۱۹۳۰)، حذف اثر افزایش گرانی در اثر چرخش زمین و برآمدگی های استوایی در شبکه هایی که گسترش شمالی- جنوبی آن ها به گونه ای است که در عرض های جغرافیایی متفاوتی قرار می گیرند، حذف اثر جرم بین نقطه برداشت داده تا ژئوئید معادل تخته بو گه (گرکتز، ۱۹۸۹) و در نهایت حذف اثر جرم باقیمانده بین تخته بو گه و سطح توپو گرافی (تلفورد، ۱۹۷۶) انجام می شود. همچنین برای شرایطی که برداشت داده ضمن حرکت انجام می شود تصحیح دیگری به نام اتووش (گرکنز، ۱۹۸۹) برای رفع اثرات حرکتی که در اثر نیروی کوریولیس بر گرانی سنج در برداشت های دریایی و هوایی وارد می شود، ضروری می شود. در مورد برداشت های بزرگ مقیاس نیز حذف اثرات منطقه ای با استفاده از تصحیح ایزوستازی یک الزام است. از طرفی برای پروژه هایی با مقیاس کوچک که در مناطق شهری انجام می شود، تصحیح عوارض مصنوعی نیز به منظور رفع اثر ساختمان ها در داده ها انجام می شود. بنابراین تمیز کردن داده ها از اثرات مختلف در گرانی سنجی از یک سو فرآیندی طولانی و زمانبر بوده و از سوی دیگر به دلیل آنکه خطایی کوچک در هر یک از مراحل تصحیح داده ها می تواند اثر بزرگی بر پاسخ ها داشته باشد، دقت در انجام هر یک از مراحل آن از اهمیت بالایی برخوردار است. در نتیجه یافتن روش هایی ساده تر و در عین حال دقیق تر کمک بزرگی برای بهبود نتايج کلي در يک فر آيند گراني سنجي خواهد بود.

در حالت رایج و استاندارد هر یک از مراحل تصحیح داده که پیشتر بدان اشاره شد در یک مرحله مجزا انجام می شود. در مورد تصحیح بوگه و زمینگان نیز همین طور است. برای انجام تصحیح بوگه یک صفحه همگن با گسترش نامحدود و با ضخامتی برابر با ارتفاع نقطه قرائت گرانی در نظر گرفته می شود و اثر گرانی این صفحه محاسبه می شود.

از آنجا که تصحیح بو گه به تنهایی قادر به حذف اثرات تمامی جرم موجود بین سطح مبنا و نقطه قرائت گرانی نیست و تنها اثر جرم تخته بو گه را محاسبه می کند برای حذف اثر جرم بین پستی و بلندی های باقیمانده از تصحیح زمینگان استفاده می شود. تصحیح زمینگان برای اولین بار توسط هیفورد و بوئی (۱۹۱۲) در فر آیند تفسیر داده های گرانی سنجی در ایالات متحده آمریکا مورد توجه قرار گرفت. اینکه چگونه امکان برآورد تصحیح زمینگان وجود دارد توسط ژئودزیست هایی چون کاسینی (۱۹۳۷)، بولارد (۱۹۳۶) و لامبرت (۱۹۳۰) مورد بررسی قرار گرفت. پس از تغییراتی که هامر (۱۹۳۹) در روش هیفورد و بوئی (۱۹۱۲) برای اصلاحات زمین با دقت بالا تا فاصله حدود ۲۲ کیلومتری از ایستگاه گرانشی ایجاد کرد، استفاده عملی به صورت گسترده از تصحیح زمینگان در بررسی های گرانشی صورت گرفت. در نهایت روش های متعددی برای انجام تصحیح زمینگان ارایه شد که با توجه به ابعاد منطقه مورد مطالعه و میزان دقتی که مدنظر است، یکی از این روش ها مورد استفاده قرار می گیرد.

روش زون بندی (کین، ۱۹۶۲) در پروژه هایی که به دقت بالا نیاز دارند مورد استفاده قرار می گیرد. در این روش اطراف نقطه قرائت گرانی به زون های نزدیک، میانه و دور تقسیم شده و اثر گرانی هریک از این زون ها با استفاده از روابط فیزیکی محاسبه می شوند. روش تبدیل فوریه سریع برای محاسبه زمینگان در مناطق وسیع و حصول نتایج با سرعت بالا توسط سیدریس (۱۹۸۵) معرفی شد. برای شرایطی چون اهداف زمین شناسی که دقت های بالا چندان مدنظر نیست از روشی تحت عنوان جدول هامر (هامر، ۱۹۳۹) استفاده می شود که در آن دوایر متحدالمرکزی اطراف نقطه قرائت گرانی درنظر گرفته می شوند که توسط خطوط شعاعی به قطاع هایی تقسیم می شوند. مقادیر تصحیح برای این قطاع ها به طور مستقیم از جدولی به نام هامر که اکنون حدود هفتاد سال از عمر آن می گذرد، قابل استخراج است.

علاوه بر روش های مذکور که عمدتا ترسیمی هستند، روش های دیگری مبتنی بر محاسبات کامپیوتری نیز ارایه شدند (بوت ۱۹۵۹); بلیز و فرلند (۱۹۸۴)). همچنین با ظهور کامپیوترهای مدرن تصحیح زمینگان را می توان از طریق یک مدل زمین دیجیتال (DTM) (کوبیل ۱۹۹۰; رولین، ۱۹۹۰) یا از طریق تطبیق توپوگرافی با مجموعه ای از توابع گوسی پایه (هررا– بارینتوس و فرناندز، ۱۹۹۱) و یا حتی خیلی سریعتر با استفاده از روش های فوریه (پارکر، ۱۹۹۶) انجام داد.

در این تحقیق برای انجام دو تصحیح بوگه و توپوگرافی، اثر گرانی ناحیه بین نقطه برداشت گرانی و سطح مبنا با استفاده از مدلسازی پیشرو محاسبه می شود. بدین منظور برای گسسته سازی زیر سطح از روش مش بندی کواد تری که انعطاف بالایی در تعیین سلول ها در نقاط دلخواه دارد، استفاده می شود. بنابراین با استفاده از این روش از یک سو فرض صفحه بی نهایت در محاسبه تصحیح بوگه که منجر به کاهش دقت محاسبات می شد، ضرورتی ندارد و از سوی دیگر با معرفی سلول های کوچک در نواحی مرزی به دقت بالاتری در تعیین اثر گرانی سلول ها دست می بابیم، ضمن اینکه تمامی مراحل دو تصحیح فوق الذکر در یک مرحله انجام می شود.

2 -روش شناسی

۲-۱ محاسبه آنومالی هوای آزاد

فرآیند انجام تصحیحات گرانی سنجی همانطور که در مقدمه نیز بدان اشاره شد با تصحیحات رانه و کشند روی داده های خام آغاز می شود. پس از آن تصحیح هوای آزاد با استفاده از رابطه زیر انجام می شود (تلفورد و همکاران، ۱۹۹۰):

 $\Delta g_{FA} = \pm 0.3086 * h \tag{()}$

در این رابطه h ارتفاع نقطه مشاهده از سطح مبنا است. علامت مثبت در این رابطه برای نقاط مشاهده واقع در بالای سطح مبنا و علامت منفی برای نقاط در زیر سطح مبنا انتخاب می شوند.

گام بعدی حذف اثر عرض جغرافیایی روی داده هاست. به این منظور از رابطه زیر استفاده می شود (تلفورد و همکاران، ۱۹۹۰):

 $\frac{\Delta g_L}{\Delta S} = \pm 0.811 \sin(2\varphi)$

که در آن Δg_L تصحیح عرض جغرافیایی، ΔS فاصله از ایستگاه مبنا و arphi عرض جغرافیایی ایستگاه مبنا است

حذف اثرات عرض جغرافیایی و هوای آزاد از داده هایی که مراحل تصحیح کشند و رانه را پشت سر گذاشته اند، آنومالی هوای آزاد را می دهد.

(7)

۲-۲ محاسبه آنومالی بوگه کامل

در این مرحله برای محاسبه آنومالی بوگه کامل ابتدا باید اثر جرم موجود بین سطح مبنا و سطح توپوگرافی محاسبه شده و سپس از آنومالی هوای آزاد کسر شود.

۲-۲-۱ تصحیح تخته بوگه و زمینگان دو مرحله ای

در روش های معمول تصحیح بوگه و تصحیح زمینگان در دو مرحله صورت می گیرد. در این صورت برای انجام تصحیح بوگه یک صفحه همگن با گسترش افقی نامحدود و با ضخامتی برابر با ارتفاع نقطه قرائت گرانی در نظر گرفته می شود و اثر گرانی این صفحه با استفاده از رابطه زیر محاسبه می شود (گرکنز، ۱۹۹۶):

$$g_{sb} = \pm 2\pi\gamma\rho h \tag{(r)}$$

که در آن γ ثابت جهانی گرانش، h ضخامت صفحه و ho چگالی صفحه است.

در ادامه برای رفع اثر زمینگان با توجه به نوع مساله ای که با آن روبرو هستیم (ابعاد منطقه مورد مطالعه، میزان تراکم داده ها و یا دقتی که مدنظر است)، یکی از روش های موجود برای تصحیح زمینگان اتخاب می شود. به طور مثال می توان با استفاده از نرم افزار ژئوسافت (Geosoft) که تصحیح توپوگرافی را بر پایه تئوری ارایه شده توسط کین (۱۹۶۲) و نگی (۱۹۶۹) انجام می دهد، محاسبه کرد.

۲-۲-۲ تصحیح بوگه و زمینگان یک مرحله ای

در روش تک مرحله ای فرآیند دو تصحیح بوگه و زمینگان به منظور رفع اثر تمامی جرم موجود بین نقطه مشاهده ای و سطح مبنا تنها در یک مرحله با استفاده از انتگرال نیوتن محاسبه می شود. در واقع اثر گرانی جرم واقع در زیر سطح توپوگرافی با استفاده از مدلسازی پیشرو به دست می آید. قوانین حاکم بر ارتباط بین داده های گرانی در سطح و چگالی زیرسطحی (مدلسازی پیشرو) مطابق روابط زیر است (بلکلی، ۱۹۹۶):

با توجه به اینکه داده برداری در سطح به صورت گسسته انجام می شود، همچنین به دلیل محدودیت های رایانه ای در محاسبه روابط انتگرالی پیوسته، انتگرال رابطه (۵) بر اساس تقسیم بندی زیر سطح به اشکال هندسی ساده به صورت گسسته در می آید. حل عددی این انتگرال برای گسسته سازی زیر سطح به صورت سلول های مکعبی توسط پلوف (۱۹۷۶) به صورت زیر ارایه شده است:

$$g_{i} = G \sum_{i=1}^{2} \sum_{j=1}^{2} \sum_{k=1}^{2} \rho_{j} \mu_{ijk} \left[z_{k} \arctan \frac{x_{i} \ y_{j}}{z_{k} \ R_{ijk}} - x_{i} \log(R_{ijk} + y_{i}) - y_{j} \log(R_{ijk} + x_{i}) \right]$$
(*)

$$R_{ijk} = \sqrt{x_i^2 + y_j^2 + z_k^2}$$

و

$$\mu_{ijk} = (-1)^{i} (-1)^{j} (-1)^{k}$$

سمت راست رابطه (۶) اثر گرانی آزامین سلول (مکعب) در آامین نقطه مشاهده ای را نشان می دهد. این بخش بدون در نظر گرفتن ماتریس چگالی تحت عنوان ماتریس کرنل (G_ij) شناخته می شود. اثر گرانی تمامی سلول ها (N سلول) در نقطه مشاهده ای آام در فرم ماتریسی به صورت زیر است:

$$g_i = \sum_{j=1}^N G_{ij} \rho_j \tag{Y}$$

بنابراین رابطه پلوف این امکان را فراهم می کند که زیر مطح را به صورت سلول های مکعبی در نظر بگیریم و با توجه به رابطه (۷) اثر گرانی ناشی از تمامی سلول ها را در هر نقطه مشاهده ای محاسبه کنیم. از آنجا که یکی از فاکتورهای مهم در گسسته سازی انتخاب ابعاد و تعداد سلول های زیرسطحی است، گام بعدی استفاده از شیوه ای مناسب برای طراحی سلول های زیرسطحی است که بتواند پوشش مناسبی از تمام نقاط به ویژه نقاط مرزی (زیر سطح توپوگرافی) داشته باشد. در این تحقیق از روش مش بندی کوادتری موجود در پایگاه شبیه سازی و تخمین پارامتر در ژئوفیزیک که توسط دیویس و همکاران (۲۰۱۰) معرفی شده است، استفاده می شود.

در نهایت آنومالی بوگه کامل با کم کردن مقادیر تصحیح توپوگرافی (منتج شده از مدلسازی گرانی پیشرو) از آنومالی های هوای آزاد به دست می آیند.

مدلسازی پیشرو که تئوری آن به صورت مختصر ارایه شد، در پایگاه شبیه سازی و تخمین پارامتر در ژئوفیزیک به صورت ماژولی با عنوان شبیه سازی (Simulation) موجود است و در این مقاله از ماژول مذکور به منظور تعیین اثر گرانی جرم زیرسطح توپوگرافی استفاده شده است.

3 -مطالعه موردي

۳-۱ منطقه مورد مطالعه

موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه بین طول جغرافیایی ۴۹ درجه و ۲۸ دقیقه و ۵۱ درجه و ۳۷ دقیقه و عرض جغرافیایی ۳۳ درجه و ۸ دقیقه و ۳۴ درجه و ۵۴ دقیقه قرار دارد. این منطقه که با کادر مشکی در شکل (۱) مشخص شده است، شامل بخش هایی از زاگرس مرکزی و ایران مرکزی است.

کمربند کوهزایی زاگرس به عنوان بخش میانی رشته کوه آلپ-هیمالیا و در فصل مشترک دو قاره اوراسیا و گندوانا در جنوب و جنوب غرب فلات ایران واقع شده است. کوهزایی زاگرس یک کمربند کوهزایی فعال و جوان است که در نتیجه سه واقعه ژئوتکتونیکی متوالی تفسیر می شود (علوی، ۱۹۹۴). این کمربند شامل سه منطقه موازی مشخص است (کمربند ماگمایی ارومیه دختر، زون سنندج – سیرجان و کمربند چین و گسل خورده زاگرس). در شکل (۱) مناطق مذکور نمایش داده شده اند.



شکل ۱. نقشه سادهشده زمینشناسی منطقهای ایران شامل کمربند چین وگسل خورده زاگرس (ZFTB)، زون سنندج سیرجان (SSZ)، کمان ماگمایی ارومیه–دختر (UDMA) و سایر ساختارها. کادر سیاه منطقه مورد مطالعه و کادر زرد محدوده داده های توپوگرافی را نشان می دهد.

کمان ماگمایی ارومیه دختر با پهنای تقریبی ۵۰ کیلومتر از سنگهای نفوذی و بیرونی به سن ائوسن – کواترنری تشکیل شده است (علوی، ۱۹۹۴). برخورد صفحه عربی با صفحه حاشیه قاره ای ایران مرکزی به عنوان این کمان را به وجود آورده است. فعالیت های آتشفشانی و نیز گسلش تراستی به سمت شمال شرقی از دلایل افزایش ضخامت پوسته قاره ای در این منطقه عنوان می شوند.

زون سنندج – سرجان در جنوب غربی کمان ماگمایی ارومیه دختر قرار دارد (ااستوکلین، ۱۹۶۸). پهنای این زون بین ۱۵۰ تا ۲۵۰ کیلومتر بوده و روندهای ساختاری موازی با سایر عناصر کوهزایی زاگرس دارد. قسمت شمال شرقی زون شامل یک سری فرورفتگی های کشیده است که به موازات مرز جنوب غربی کمان ماگمایی ارومیه-دختر به خوبی توسعه یافته اند. به سمت جنوب غربی، همراه با افزایش ارتفاع، آنومالی های منفی بوگه و عمق موهو (دهقانی و مکریس، ۱۹۸۳؛ اسنایدر و برزنگی، ۱۹۸۶) نشان دهنده افزایش تا ۱۵ کیلومتر در مقایسه با ضخامت متوسط پوسته (۴۰ کیلومتر) است. این افزایش ضخامت پوسته به احتمال زیاد در نتیجه انباشتن ورقه های تراستی است که توالی های سنگی مختلفی را از قسمت شمال شرقی زون به قسمت جنوب غربی آن منتقل کرده است.

کمربند چین و گسل خورده زاگرس به عنوان بخش خارجی و کم تنش کوهزایی زاگرس با گسترشی تقریبا به طول ۲۰۰۰ کیلومتر و پهنای تقریبی ۳۰۰ کیلومتر بخش هایی از جنوب شرقی ترکیه، شمال سوریه، شمال شرقی عراق و غرب و جنوب ایران را در بر می گیرد. این کمربند با داشتن میادین عظیم هیدروکربنی از پربارترین کمربندهای چین و گسل خورده در جهان به شمار می آیند.

زون ایران مرکزی به عنوان ناحیه ای مثلثی شکل بین رشته کوه های البرز و کپه داغ در شمال و رشته کوه های زاگرس و مکران در غرب و جنوب شناخته می شود. پوسته ایران مرکزی قبل از اینکه بعد از باز شدن نئوتتیس در زمان تریاس به بخشی از اوراسیا تبدیل شود، بخشی از آفریقا بوده است. این میکروپلیت سابق، که در دوران پیش از پالئوزوئیک تشکیل شده است، هیچ نشانه ای از کوهزایی واریسکان نشان نمی دهد (دلالویه و همکاران، ۱۹۸۱). این بلوک توسط گسل های پوسته ای (گسل های کویر بزرگ، نایین بافت و هریرود) به چند بلوک تقسیم شده است. این بلوک ها از شرق به غرب عبارتند از بلوک لوت، بلوک طبس و بلوک یزد (بربریان و همکاران، ۱۹۸۱). این بلوکها از گندوانا در پالئوزوئیک پسین جدا شدند، و در مزوزوئیک به اوراسیا اضافه شدند (زانچی، ۲۰۰۹). بر خلاف نواحی اطراف، بخش غربی ایران مرکزی توسط حوضههای در حال فرونشست پوشیده شده و تا حد زیادی لرزه خیز است و بنابراین به عنوان یک بلوک سخت رفتار می کند (آلن و همکاران، ۲۰۰۴؛ گست و همکاران، ۲۰۰۹؛ جکسون و همکاران، ۱۹۹۵).

۲-۳ داده های مورد استفاده

دو مجموعه داده شامل داده های گرانی سنجی و داده های ارتفاعی در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است. داده های گرانی در منطقه مورد مطالعه با استفاده از گرانی سنج CG5 و توسط سازمان نقشه برداری ملی (NCC) تهیه شده اند. شبکه گرانی سنجی شامل ۳۹۹ داده است که منطقه ای به وسعت تقریبی ۲۰۰ کیلومتر در ۲۰۰ کیلومتر را پوشش می دهد. فواصل نمونه برداری در حدود ۵ کیلومتر است و داده های ایستگاه مبنا که توسط مرکز نقشه برداری ایران در دلیجان مستقر شده است، به عنوان گرانی مطلق مورد استفاده قرار می گیرند (شکل ۲). مختصات نقاط با محاسبات مثلثاتی از طریق پلان سنجی و ارتفاع سنجی با دقت ۱۰۳۰ متر به دست آمده اند.



شکل ۲. موقعیت شبکه داده های گرانی. ایستگاه مبنا (دلیجان) با ستاره مشخص شده است.

111

اطلاعات ارتفاعی از تصاویر دانلود شده SRTM Geo Tiff موجود در وب سایت USGS Earth Explorer بنشانی (https://earthexplorer.usgs.gov/) با استفاده از اسکریپت های (SeoToolkit (Geophysical Toolkit for Geologists) با استفاده از اسکریپت های (https://earthexplorer.usgs.gov/) با استفاده از اسکریپت های (seoToolkit (Geophysical Toolkit for Geologists) با استفاده از اسکریپت های (toolkit.geosci.xyz) به موجود در سایت (http://toolkit.geosci.xyz) با استفاده از اسکریپت های (seoToolkit (Geophysical Toolkit for Geologists) با استفاده از اسکریپت های (seoToolkit (Geophysical Toolkit for Geologists) با استخراج شده اند. داده های توپوگرافی استخراج شده منطقه ای وسیع تر از منطقه تحت مطالعه را پوشش می دهند. مربع زرد در شکل (۱) محدوده انتخاب شده برای استخراج ارتفاعات را نشان می دهد. قدرت تفکیک ارتفاع سطح زمین در این فایل ها یک آرک ثانیه معادل ۹۰ متر است. توپوگرافی حاصل از این داده ها در شکل (۳) نشان داده شده است. توپوگرافی حاصل از این داده ها در شکل (۳) نشان داده شده است.



شکل ۳. نقشه توپو گرافی با استفاده از داده های ارتفاعی استخراج شده از تصاویر SRTM.

۳-۳ بحث و بررسی نتایج

گسسته سازی زیر سطح با استفاده از روش کواد تری در شکل (۴) نشان داده شده است. همچنین نتایج حاصل از تصحیح داده های گرانی سنجی با استفاده از روش دو مرحله ای توسط سازمان نقشه برداری ایران در اختیار ما قرار گرفته و در شکل (۵) نشان داده شده است. همچنین نتایج حاصل از روش تک مرحله ای روی همان داده ها در شکل (۴) آورده شده است.





شکل ٦. نتایج روش تصحیح تک مرحله ای. (الف) آنومالی بو گه کامل، (ب) تصحیح بو گه و توپو گرافی و (پ) آنومالی هوای آزاد.

همان طور که در شکل های (۵) و (۶) مشخص است تفاوت هایی در نتایج تصحیحات گرانی سنجی به روش استاندارد و روش تک مرحله ای دیده می شود. این تفاوت ها به صورت کمی در شکل (۷) نشان داده شده اند.



شکل ۲. اختلاف نتایج به دست آمده از روش تصحیح تک مرحله ای و روش استاندارد

همانطور که در شکل (۷) دیده می شود مقدار اختلاف نتایج از دو روش بین منفی ۱۹۴۸ تا مثبت ۱۹۴۴ میلی گال است. این تفاوت ها می تواند ناشی از چند عامل باشد. ساده سازی مساله با درنظر گرفتن فرضیات در تئوری های مورد استفاده یکی از این عوامل است. یکی از فرضیات مهم درنظر گرفته شده در تصحیح بو گه در روش استاندارد، فرض تخته بی نهایت بو گه است. این فرض از یک س چون اثر گرانی جرم موجود بین نقطه مشاهده تا سطح دریاهای آزاد یا همان سطح مبنا را معادل اثر گرانی تخته بو گه (صفحه ای افقی با طول و عرض بی نهایت) درنظر می گیرد، ساده سازی فرض شده از دقت و اعتبار نتایج می کاهد. همچنین در مقیاس های بزرگ با توجه به انحنای زمین، در صورت استفاده از روش تک مرحله ای نیاز به تصحیح انحنا نیز ضروری می شود. از سوی دیگر با توجه به اینکه در روابط تئوری، زمین را هموار درنظر می گیرد، روش کاملی برای حذف اثر جرم موجود بین سطح زمین تا سطح مبنا نبوده و نیاز به تصحیح زمینگان را اجتناب ناپذیر می سازد. بنابراین می بایست مرحله دیگری برای تصحیح پستی بلندی های منطقه مورد مطالعه درنظر گرفته شود.

در تصحیح زمینگان به طور معمول برای محاسبه اثر پستی و بلندی های محدوده اطراف نقطه قرائت گرانی، تا ۲۰ کیلومتری اطراف هر نقطه را مش بندی می کنند. سپس این محدوده را به زون های نزدیک، میانه و دور تقسیم کرده و در ادامه برای محاسبه اثر هر زون از الگوریتم متفاوتی استفاده می کنند. در روش مش بندی به طور معمول اثر زون های میانه و دور با فرض اینکه تاثیر کمتری در توپوگرافی دارند با حساسیت پایین تری محاسبه می شود. همچنین ارتفاع مورد استفاده در این الگوریتم ها ارتفاع متوسط در هر زون است. بنابراین در روش های استاندارد دو تقریب در نظر گرفته می شود؛ اولی محاسبه اثر زون های میانه و دور با حساسیت پایین تر و دومی استفاده از ارتفاع متوسط به جای ارتفاع مطلق در زون ها. درنتیجه این تقریب ها هر کدام به نوبه خود در کاهش دقت نتایج موثرند.

این درحالی است که در روش تک مرحله ای اثر جرم موجود بین سطح مشاهده و سطح مبنا تنها در یک مرحله از طریق انتگرال نیوتن محاسبه می شود که همان طور که در بخش روش شناسی بدان اشاره شد، برای این منظور از روشی بسیار پیشرفته و انعطاف پذیر برای گسسته سازی زیر سطح استفاده می شود (کوادتری مش) که می تواند با دقت بالا اثر تمامی جرم موثر را محاسبه کند. از طرفی با استفاده از اطلاعات ارتفاعی در دسترس که قدرت تفکیک آن ها به اندازه قابل ملاحظه ای بالاست و نیز الگوریتم پیشرفته شبیه سازی که قدرت محاسباتی بالایی دارد، نیازی نیست که از ارتفاع متوسط به جای ارتفاع مطلق نقاط استفاده کرد.

بنابراین روش تصحیح تک مرحله ای از یک سو با استفاده داده های ارتفاعی با دقت و قدرت تفکیک بالا و از سوی دیگر با حذف تقریب ها و فرضیات ساده کننده و استفاده از گسسته سازی بسیار دقیق در تعیین اثر گرانی جرم محصور بین سطح توپوگرافی و سطح مبنا می تواند به عنوان ابزاری قدرتمند در هر فرآیند گرانی سنجی برای به دست آوردن آنومالی بوگه کامل مورد استفاده قرار گیرد.

از آنجا که تصحیحات گرانی سنجی در میان سایر روش های ژئوفیزیکی فرآیندی با تعداد مراحل زیاد است، نوع روش به کار رفته در هر یک از مراحل آن می تواند تاثیر زیادی بر نتایج کلی مطالعه گرانی سنجی داشته باشد. بنابراین انتخاب روش های دقیق تر و استفاده از داده های معتبر تر از لحاظ کیفیت و کمیت و نیز حذف تقریب ها و فرضیات ساده کننده در روش مورد استفاده می تواند نتایج دقیق تری به همراه داشته باشد. در این تحقیق تصحیحات بو که و توپو گرافی در یک فرآیند تک مرحله ای با استفاده از ماژولی تحت عنوان شبیه سازی موجود در SimPEG محاسبه شد. سه مزیت اصلی این روش این است که اولا فرآیند تصحیح بو که و توپو گرافی تنها در یک مرحله صورت گرفته است، دوما روش مش بندی کواد تری مورد استفاده برای گسسته سازی زیر سطح به دلیل آنکه امکان تعریف سلول هایی با ابعاد دلخواه را دارد، در بازیابی زیر سطح توپو گرافی بسیار خوب عمل کرده و دیگر نیاز نیست از فرآیندهای پیچیده تصحیح زمینگان که تقریب های زیادی را درنظر می گیرد، استفاده کرد و سوما در این روش قران بوش و گرافی در فرآیند تصحیح دو مرحله ای که دقت فرآیند تصحیح را کاهش می داد، وجود ندارد.

تشكر و قدرداني

از سازمان نقشه برداری ملی (NCC) بابت در اختیار گذاشتن داده های گرانی سنجی مورد استفاده در این تحقیق تشکر و قدردانی می شود.

Alavi, M. (1994). Tectonics of the Zagros orogenic belt of Iran. New data and interpretations. *Tectonophysics*, v. 229, p. 211–238.

Allen, M. B. Jackson, J. & Walker, R. (2004). Late Cenozoic reorganization of the Arabia-Eurasia collision and the comparison of short-term and long-term deformation rates *Tectonics*, 23, TC2008, doi: 10.1029/2003TC001530.

Berberian, F. & Berberian, M. (1981). Tectono-plutonic episodes in Iran. In: Gupta HKand DelanyFM (eds) Zagros-Hindu Kush-Himalaya Geodynamic Evolution. *American Geophysical Union Geodynamics* Series 3 pp 5-32.

Blais, J.A.R. & Ferland, R. (1984): Optimization in gravimetric terrain corrections. *Canadian Journal of Earth Sciences 21, 505–515.*

Bott, M.H.P. (1959). The use of electronic digital computers for the evaluation of gravimetric terrain

corrections. Geophysical Prospecting 7, 46-54.

Blakely, R. J. (1996). Potential Theory in Gravity and Magnetic Applications, Cambridge University

Press, Cambridge.

Cassinis, G., Dore, P., Ballarin, S. (1937). Tavole fondamentali per la riduzione dei valori osservati della

gravità.

Cockett R., Kang S., Heagy L. J., Pidlisecky A., Oldenburg D.W. (2015). SimPEG: An open source framework for simulation and gradient based parameter estimation in geophysical applications. *Computers & Geosciences*.

Cogbill, A.H. (1990). Gravity terrain corrections calculated using digital elevation models. *Geophysics* 55,102–106.

Davis K., Kass, M. A., Li Y. (2010). Rapid gravity and gravity gradiometry terrain correction via adaptive quadtree mesh discretization, *SEG Denver Annual meeting*.

Dehghani, G., & Makris J. (1984). The gravity field and crustal structure of Iran, Neues Jahrb, Geol.

Palaeontol. Abh., 168, 215–229.

Delaloye M., Jenny J. & Stampfli G. (1981) K-Ar dating in the eastern Elburz (Iran), *Tectoniphysics*, v.79, p. T27-T36.

Gerkens J. C. d. A. (1989). Foundation of Exploration Geophysics.

Guest B., Guest A., and Axen G. (2007). Late Tertiary tectonic evolution of northern Iran: A case for

simple crustal folding, Global Planet. Change, 58(1-4), 435-453, DOI:10.1016/j.gloplacha.2007.02.014.

Hammer, S. (1939). Terrain corrections for gravimeter stations. Geophysics, 4(3), 184{194}.

Hayford, J.F., & Bowie, W. (1912). The Effect of Topography and Isostatic Compensation upon the Intensity of Gravity. U.S.

Herrera-Barrientos, J., Fernandez, R. (1991). Gravity terrain using Gaussian surfaces. *Geophysics* 56, 724 730.

Jackson J., Haines J., and Holt W. (1995). The accommodation of Arabia-Eurasia plate convergence in

Iran, J. Geophysics. Res., 100(B8), 15,205–15,219, DOI: 10.1029/95JB01294.

Kane, M. F. (1962). A comprehensive system of terrain correction using a digital computer: *Geophysics*, v. 27, no. 4, p. 455-462.

Nagy, D. (1966). The gravitational attraction of a right rectangular prism, Geophysics, vol. 31,no2.

Parker, R.L. (1996). Improved Fourier terrain correction:Part II. Geophysics 61, 365-372.

Pluff, D. (1976). Gravity and Magnetic fields of polygonal prisms and application to magnetic terrain corrections, *Geophysics*, 41, 727-41.

Rollin, K.E. (1990). Terrain corrections for gravity stations using a Digital Terrain Model. *British Geological Survey Technical Report WKr89r8*.

Sideris M.G. A. (1985). Fast Fourier Transform Method for computing terrain correction. *Manuscripta Geodaetica*. 10: 66-73.

Snyder D. B., & Barazangi M. (1986). Deep crustal structure and flexure of the Arabian plate beneath the

Zagros collisional mountain belt as inferred from gravity observations, Tectonics, 5(3), 361-373,

DOI:10.1029/TC005i003p00361.

Stöcklin J. (1968). Structural history and tectonics of Iran: a review. Amer Assoc Petroleum Geol Bull 52

(7): 1229–1258.

Telford, W. M., Geldart, L. P., Sheriff, R. E., & Keys, D. A. (1976). Applied geophysics: *Cambridge Univ. Press, Cambridge*, 860 p.

Zanchi, A., Zanchetta S., Garzanti E., Balini M., Berra F., Mattei M., & Muttoni G. (2009). The Cimmerian evolution of the Nakhlak–Anarak area, central Iran, and its bearing for the reconstruction of the history of the Eurasian margin, *Geol. Soc. Spec. Publ.*, *312*, 261–286, DOI:10.1144/SP312.13.

00000

Bouguer and terrain corrections in one step through forward modeling using open source resources in Python

Summary

In standard gravimetric correction methods, after the raw gravity data sets are corrected for drift, tide, latitude, and free-air effects to obtain free air anomalies, the effect of the mass between the reference surface and ground surface is mitigated in two steps including Bouguer and terrain corrections. But this study removes this effect in one step through the forward modeling method. To do this, two things are necessary for finding more accurate answers. First, how the underground discretization, and to what extent a network of Digital Terrain Model (DTM) is available? Quad tree mesh accessible in Simulation and Parameter Estimation in Geophysics (SimPEG) is a very accurate and advanced meshing algorithm to discretize subsurface based on our requirements. This meshing system can choose the size of cells in the desired locations. Hence, using this flexible discretization it is possible to define the smaller cells in borders, near the topographic region, which helps to obtain more precise answers. Having a dense DTM, the SRTM GeoTiff pictures downloaded from USGS Earth explorer with 1 arc-second (90 m) resolution (https://doi.org/10.5066/F7PR7TFT), and then height information is extracted from these pictures through GeoToolkit (http://toolkit.geosci.xyz) script. Assuming a flat geoid for our study area, topography extracted from the SRTM pictures is interpolated to estimate the elevation at the gravity observation points.

The gravity effect of the model space (the space between the reference surface and topography) is computed via numerical forward modeling assuming a constant density (2.67 gr/cm3). This procedure is done by the Simulation module in SimPEG (https://simpeg.xyz/) and is considered as the Bouguer and terrain corrections simultaneously. These corrections are subtracted from the free-air anomalies, which yields the complete Bouguer anomaly.

This method is powerful in contrast with other standard methods. In standard methods, Bouguer correction considers Bouguer slab approximation. Therefore, accuracy is lost. Also, in large-scale problems, curvature correction becomes necessary. Also, terrain correction for removing the effects of the mass between the lowlands and heights of the region is inevitable. Terrain correction considers two approximations. First, use average height. Hence the procedure does with low precision. Second, divide the surrounding area into three zones (near, middle, and far) and computes the effects of middle and far zones with lower precision leading to the reduction of the accuracy of the results.

The proposed method is tested on 399 ground gravity data with a grid spacing of about 5 km prepared by the National Cartographical Center of Iran (NCC) in an area of about 200 km in 200 km located in parts of Central Zagros and Central Iran. The quantitative difference between the one-stage correction method and the standard method is -0.48 to +0.64 mGal. This difference is due to that in one-stage method we have no simplifying assumptions such as infinite Bouguer slab in Bouguer correction or using relative heights in terrain correction that there is in the standard methods. Therefore, the results obtained from this one-stage correction method are more accurate in results and less complicated in running compared to the results of the usual procedure

Key words: Bouguer correction, topography correction, quad tree mesh, forward modeling, SimPEG.